

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 840 din 25.11.2020

Dosar nr: 411/ 2020

Petiția nr: 3355/ 09.06.2020

Petent:

Reclamați: Biblioteca Națională a României- sediul central

Biblioteca Națională a României – Filiala Biblioteca Batthyaneum Alba Iulia

Obiect: petentul sesizează o posibilă faptă de discriminare la care a fost supus de către angajator, neprimindu-și drepturile bănești convenite deoarece a optat să introducă cereri de chemare în judecată pentru a solicita banii.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1. cu adresa de comunicare a actelor de procedură la adresa de email:

Numele și sediul părții reclamate/martorilor

2. Biblioteca Națională a României- cu sediul în București, Sector 3, B-dul Unirii nr. 22

3. Biblioteca Națională a României – Filiala Biblioteca Batthyaneum Alba Iulia cu sediul în Alba Iulia, Str. Gabriel Bethlen nr. 1, Jud. Alba

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Prin adresa nr. 3355 din data de 09.06.2020, petentul sesizează Consiliul cu privire la faptul că a fost supus unei fapte de discriminare de către angajator, neprimindu-și drepturile bănești convenite deoarece a optat sa introducă cereri de chemare în judecată pentru a solicita banii care i se cuveneau.

III. Procedura de citare

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000R privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

6. Prin adresa nr. 335527.07.2020 a fost citat petentul, iar prin adresele nr. 4598/ 27.07.2020 au fost citate părțile reclamate, părțile fiind înștiințate de faptul că, având în vedere situația evoluției epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-Cov2, acestea au posibilitatea de a trimite în scris puncte de vedere/ note scrise/ completări

la petiție, precum și orice alte acte sau dovezi/ probe, soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul părților din dosar, acestea având un termen de comunicare a modalității asupra căreia decid în legătură cu audierea părților conform procedurii comunicate în adresă (filele 07-09 la dosar).

7. Totodată, părțile au fost înștiințate de faptul că, în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, Colegiul director a invocat, din oficiu, excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea hotărârilor judecătorești (filele 4-6 la dosar).

8. Partea reclamată a depus un punct de vedere înregistrat cu nr. 5152/24.08.2020 (filele 16-18 la dosar).

9. Prin adresa nr. 5684/17.09.2020 au fost comunicate petentului înscrisurile transmise la dosar, respectiv punctul de vedere depus de partea reclamată (fila 30 la dosar).

10. Petentul a depus la dosar un punct de vedere înregistrat cu nr. 4675/31.07.2020 (fila 10 la dosar).

11. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

12. Prin adresa înregistrată cu nr. 3355 din data de 09.06.2020, petentul sesizează Consiliul cu privire la faptul că a fost supus unei fapte de discriminare de către partea reclamată în calitate de angajator deoarece a optat să introducă cereri de chemare în judecată pentru a solicita banii care i se cuveneau.

13. În fapt, petentul arată următoarele:

13.1 În data de 13.10.2017 petentul a inițiat un demers în instanță privind solicitarea plății unor diferențe salariale aferente perioadei august - decembrie 2016 (dosar nr. 5874/107/2017 aflat pe rolul Tribunalului Alba privind acordarea unor drepturi bănești).

13.2 La data de 08.06.2018 Tribunalul Alba a pronunțat Sentința civilă nr. 1016/2018 în dosarul cu numărul 5874/107/2017, admitând cererea de chemare în judecată formulată de către petent și a dispus "obligarea pârâtei la plata în favoarea reclamantului a sumei de 750 de lei reprezentând diferență salariată aferentă lunilor august 2016 - decembrie 2016, la care se adaugă dobânda legală până la data plății efective".

13.3 La data de 07.02.2019 Biblioteca Națională a României a declarat apel împotriva Sentinței civile nr. 1016/2018 iar prin Decizia civilă nr. 782/2019 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia la data de 05.06.2019, în dosarul nr. 5874/107/2017, a fost respins ca nefondat apelul formulat de pârâtă (i.e. partea reclamată). Astfel soluția pronunțată de Tribunalul Alba a rămas definitivă prin respingerea apelului și pe cale de consecință, Biblioteca Națională a României a fost obligată la plata obligațiilor salariale către petent.

13.4 Petentul a transmis instituției, în data de 29.01.2020, solicitarea de a fi informat privind motivele pentru care sentința definitivă nu este pusă în aplicare.

13.5 Direcția economică a instituției (i.e. partea reclamată) a comunicat petentului în data de 31.01.2020, informarea prin care instituția face cunoscută petentului, pentru prima dată în scris, modul prin care a hotărât plata diferențelor salariale obligatorii la data de 26.03.2020, petentul transmițând părții reclamate o cerere de executare/somație a Sentinței

civile nr. 1016/2018, respectiv punerea în aplicare a soluției hotărârii definitive a instanței, conform legilor în vigoare.

13.6 Biblioteca Națională a României a transmis petentului, în data de 27.03.2020 un răspuns la cererea de executare/somație a acestuia, susținând pe mai departe măsurile interne decise de instituție.

14. În continuare, în completarea celor prezentate, petentul constată și menționează următoarele:

14.1 În apelul împotriva Sentinței nr. 1016/8.06.2018 Biblioteca Națională a României menționează, respectiv recunoaște următoarele: “în cursul anului 2018, *prin diligențele ordonatorului principal de credite, au fost alocate fondurile necesare, astfel încât* au fost acordate aceste drepturi către un număr de 169 de salariați îndrituiți, mai puțin domnul și o altă doamnă salariată, care au optat să introducă cereri de chemare în judecată pentru a solicita bani, pe care le consideră necuvenite”.

14.2 Biblioteca Națională a României a efectuat, după cinci luni de la decizia definitivă a instanței, o primă plată (tranșă) fără o înștiințare prealabilă a petentului cu privire la decizia luată intern de instituție în cazul lui, tranșă în sumă de 220 lei ce a fost platită împreună cu drepturile salariale aferente lunii noiembrie 2019, fiind virată în luna decembrie 2019.

14.3 Biblioteca Națională a României a eșalonat plata drepturilor bănești recunoscute inclusiv în apel, în 5 tranșe, conform Ordinului Ministerului Culturii și Identității Naționale nr. 3045/2019 și ale prevederilor art. 39 din OUG nr. 114/2018 (conform adresei nr 534/31.01.2020), aceasta fiind în opinia petentului o aplicare discriminatorie a principiului eșalonării, iar cuantumurile tranșelor fiind clar în defavoarea acestuia.

14.4 Petentul înțelege că drepturile bănești aferente anului 2016 sunt recunoscute ca legale și obligatorii de Biblioteca Națională a României față de angajați, însă în anul 2017, în afară de petent și încă o angajată a părții reclamate, niciun alt angajat nu a sesizat instituția în acest sens, iar instituția ignoră situația invocată. Petentul a inițiat în anul 2017 un demers în justiție față de situația creată de partea reclamată, iar în anul 2018, în urma demersurilor făcute, instituția recunoaște situația creată, obține fondurile necesare și plătește integral în anul 2018 suma datorată tuturor angajaților instituției (un total de 169 de angajați), mai puțin celor doi angajați care au inițiat demersuri în justiție pe acest subiect.

15. În concluzie pe marginea celor prezentate, petentul consideră că:

15.1 Deși instituția la care lucrează recunoaște într-un final situația, aceasta inițiază măsuri prompte doar în anul 2018, efectuând plata integrală într-o singură tranșă pentru un număr de 169 de angajați, iar cel care a inițiat un proces în instanță în anul 2017 și care a obținut într-un final și o decizie definitivă în instanță în acest caz (în anul 2019) a fost penalizat instituțional prin invocarea unor terțe reglementări ulterioare.

15.2 În opinia petentului, în România prevederile unor acte emise de instituții naționale pot fundamenta și pot gira faptul că un cetățean în calitate de angajat într-o instituție publică poate fi supus transparent unui proces de discriminare și pedeapsă financiară (care în fapt sunt dovedite ca drepturi legale și de instanță) dacă semnalează și demonstrează în justiție o abatere de la respectarea drepturilor legale, contractuale ale unui angajat de către angajator, toate acestea și în condițiile în care instituția prin documentele de organizare și funcționare interne, dar și conform prevederilor legale în vigoare subliniază ca încălcări a legii “practici sau tratamente preferențiale ori discriminatorii în exercitarea atribuțiilor instituției...”

15.3 De asemenea, petentul arată că nu este lipsită de interes menționarea faptului că în data de 15.05.2018, în timpul unei întâlniri a petentului cu fosta directoare generală a instituției, la sediul Bibliotecii Naționale a României, abordându-se și subiectul procesului pe drepturi bănești, aceasta a afirmat verbal următoarele "*deși demersul tău în instanță pentru drepturile bănești nu fac bine instituției, eu pentru că sunt bună, am să fiu de acord cu plata integrală a drepturilor bănești, deși intenția în instituție este de a-ți plăti eșalonat pentru că....*". Acest dialog poate demonstra faptul că intențiile de a pedepsi inițierea unui proces pe drepturi bănești exista deja anterior emiterii Ordinului nr. 3045/2019 și a celorlalte prevederi invocate, în opinia petentului astfel de demersuri legale ale fiecărui angajat conform legilor în vigoare fiind deschis și public, fiind taxate de către reprezentanții/conducerea părții reclamate în raport cu petentul și în alte spețe profesionale și instituționale justificate în ultimii doi ani.

16. La dosar nu au fost depuse alte înscrisuri în susținerea celor declarate de către petent.

17. Prin adresa nr. 4675/31.07.2020, petentul a depus la dosar note scrise prin care, arată următoarele:

17.1 Cu privire la invocarea din oficiu, de către Colegiul director, a excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea hotărârilor judecătorești în cazul semnalat prin petiția nr. 3355/09.06.2020, petentul consideră că nu s-a alocat timpul necesar parcurgerii și analizării cazului specific, oferindu-se un răspuns acoperit la modul general de prevederile legislative invocate.

17.2 În opinia petentului, didactic vorbind, speța invocată în petiția nr. 3355/09.06.2020 este prezentată în felul următor:

La o instituție națională salariații nu și-au primit o serie de diferențe salariale conform legii iar timpul a trecut și banii nu s-au plătit. Unul din angajați a considerat plata ca fiind un drept legal și a solicitat acest drept. Deoarece nu și-a primit plata în timp util, acest angajat a recurs la un alt drept, și anume cel de a solicita intervenția instanței de judecată. Văzând evoluția procesului și a lucrurilor, instituția recurge, pe durata procesului, la a-și îndeplini îndatoririle legale și plătește într-o singură tranșă restanțele față de toți angajații instituției, mai puțin angajatului care a recurs legal la intervenția instanței. Pe parcurs, la nivel instituțional i se atrage atenția acestui angajat că a fost cam pripită acțiunea în instanță și că indiferent de situație și verdict, există soluții de eșalonare. Odată cu comunicarea hotărârii definitive a instanței, instituția trebuie să plătească cu penalizări suma restantă. Instituția este somată juridic în acest sens și informează, de data aceasta oficial (ceea ce a transmis neoficial, anterior hotărârii instanței) că plata se va face eșalonat pe 5 ani.

18. Petentul arată că, din răspunsul CNCD se pot înțelege chiar și următoarele:

a) dacă petiția nu oferea informațiile privind procesul în instanță, invocarea din oficiu, a excepției de necompetență nu ar mai fi fost, teoretic, printre posibilele răspunsuri.

b) dacă petiția nu oferea informațiile privind procesul în instanță și angajatul nu ar fi recurs la instanță, cazul putea fi următorul: o instituție națională nu își respectă obligațiile financiare restante și legale față de angajați, angajații acceptă *sine die* și voluntar situația și când instituția va considera, aceștia se vor mulțumi cu plata restanței.

c) practic, angajatul a recurs la un drept legal și a dat în judecată instituția obținând o hotărâre definitivă. Ceea ce înseamnă că acesta a recurs la un drept, a obținut un alt drept pe care de fapt nu l-a pierdut niciodată și, de fapt acel drept i-a fost suspendat oficial în mod

abuziv, public și prin documente de către instituție, sfidând chiar și o hotărâre a unei instituții de drept pe baza unei hotărâri a unei alte autorități de stat.

d) în aceasta situație, angajatul a recurs la o altă autoritate autonomă (CNCD) să îi clarifice posibilele nuanțe de discriminare suspectate de acesta.

19. În continuare, petentul confirmă faptul că își menține declarația anterioară din petiție și solicită admiterea petiției cu luarea în considerare a aspectelor menționate (fila 10 la dosar).

20. La dosar nu au fost depuse alte înscrisuri în susținerea celor declarate de către petent.

Susținerile părților reclamate

Susținerile părții reclamate Biblioteca Națională a României – Filiala Biblioteca Batthyaneum Alba Iulia

21. Partea reclamată Biblioteca Națională a României – Filiala Biblioteca Batthyaneum Alba Iulia nu a depus la dosar, un punct de vedere, în termenul acordat.

Susținerile părții reclamate Biblioteca Națională a României – sediul central

22. Prin adresa înregistrată cu nr. 5152/24.08.2020 (filele 22-27 la dosar) partea reclamată a depus un punct de vedere prin care, asupra sesizării petentului, arată următoarele:

22.1 Cu privire la excepții, partea reclamată susține următoarele:

a) în conformitate cu art. 2, alin. 1 din OG nr. 137/2000 republicată, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, prin discriminare se înțelege "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. Prin art. 2, alin 2 din același act normativ, legiuitorul stabilește în mod expres dispoziția de a discrimina pe oricare dintre temeiurile prevăzute, se consideră discriminare" (2) Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe. (3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare. (4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale. (5) Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap,

statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv. (6) Orice deosebire, excludere, restricție sau preferință bazată pe două sau mai multe criterii prevăzute la alin. (1) constituie circumstanță agravantă la stabilirea răspunderii contravenționale dacă una sau mai multe dintre componentele acesteia nu intră sub incidența legii penale. (7) Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării.

b) în opinia părții reclamate, în cazul de față se poate constata că nu se poate reține vreo formă de discriminare definită de legiuitor deoarece acest divergent este constituit din relațiile contractuale de muncă, iar, potrivit art. 266 din Legea nr. 53/2003 – republicată, privind Codul muncii, "Jurisdicția muncii are ca obiect soluționarea conflictelor de muncă cu privire la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractelor individuale", fiind soluționate în conformitate cu art. 208 din Legea nr. 62/2011 a dialogului social care menționează: "Conflictele individuale de muncă se soluționează în primă instanță de către tribunal".

c) Față de cele prezentate, partea reclamată consideră că se impune a se reține cel puțin una dintre cele două excepții prevăzute de legiuitor, respectiv vădita neкомпetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și în subsidiar excepția lipsei obiectului vădit nefondat sau lipsit de obiect.

22.2 Cu privire la raportul de muncă, partea reclamată susține următoarele:

a) petentul este salariat al instituției în cadrul Biroului Biblioteca Batthyaneum, în funcția de execuție Bibliotecar grad profesional SI, deținând Contractul individual de muncă nr. 95/17.11.2015 încheiat în conformitate cu Decizia nr. 274/16.11.2015, pe o perioadă nedeterminată.

b) între Biblioteca Națională a României și petent a existat un litigiu, având ca obiect drepturi bănești, procesul fiind înregistrat pe rolul Tribunalului Alba Iulia sub numărul 574/107/2017, soluționat de către instanța de judecată prin Sentința civilă nr. 1016/08.06.2018, sentință rămasă definitivă prin respingerea apelului.

c) în conformitate cu prevederile art. 39 din OUG nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, instituția avea obligativitatea de a eșalona plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului instituției, devenite executorii în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2019, precum și prevederile OMCIN nr. 3045/2019 privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești, devenite executorii în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2019, ca urmare s-a procedat în consecință de către partea reclamată.

23. În concluzie, partea reclamată arată că, din analiza prezentată, formulată prin prisma criticilor exprimate în petiția formulată de petent și pe baza înscrisurilor depuse la dosar, se impune a se reține inexistența unor fapte de discriminare în cadrul instituției. Totodată, partea reclamată consideră ca nefondate acuzațiile de discriminare formulate de către petent prin petiția înaintată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și solicită constatarea de către Colegiul director a inexistenței unei fapte de discriminare.

24. În dovedirea celor expuse, partea reclamată depune la dosar următoarele înscrisuri: adresa nr. 534/31.01.2020 conținând informarea direcției economice către manager,

informare din care rezultă achitarea primei tranșe de 5% din valoarea sumei prevăzute în titlul executoriu de către instanța de judecată.

V. Motivele de fapt și de drept

25. **În fapt**, Colegiul director reține spre analiză faptul că petentul sesizează cu privire la presupusa discriminare la care a fost supus de către părțile reclamate, acesta reclamând faptul că nu și-a primit de la angajator drepturile bănești convenite deoarece a optat să introducă cereri de chemare în judecată pentru a solicita o serie de diferențe salariale conform legii.

26. Colegiul ia act de excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu de către Colegiul director, pentru aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea hotărârilor judecătorești.

27. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

28. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul director urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu.

29. Astfel, Colegiul director se raportează la solicitările petentului de a se constata că tratamentul aplicat în cazul său de către angajator și modul de instrumentare a plății pentru îndeplinirea îndatoririi legale conform hotărârii judecătorești este unul diferențiat față de cel aplicat altor angajați care nu au acționat în instanță angajatorul, Colegiul director urmând a analiza cauza prin prisma excepției de necompetență materială a CNCD invocată din oficiu.

30. Concret, Colegiul director ia act de faptul că, în prezenta speță se pune în discuție în principal, modul de soluționare de către angajator a situației petentului conform cauzei aflate pe rolul instanței de judecată și a pronunțării hotărârii judecătorești și aspectul corelativ înfăpturii actelor de justiție pentru aducerea la îndeplinire a hotărârii instanței de judecată, aspecte invocate în cuprinsul petiției ce fac referire la partea reclamată, vizând nemulțumirile petentului legate de modul în care angajatorul și-a îndeplinit atribuțiile pentru plata sumei convenite petentului, în speță divergentul fiind constituit în relațiile contractuale de muncă.

Aceste specte ce nu pot face nicidecum obiectul soluționării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ci ele pot fi soluționate prin căile permise și admise de lege. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a aspectelor corelative actelor de justiție trebuie să îmbrace forma căilor permise pentru aplicarea și executarea hotărârilor judecătorești, în limitele recunoscute de lege.

31. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza măsurile dispuse de magistrați, nu se poate pronunța asupra modului în care o instanță judecătorească interpretează și aplică legea în vederea soluționării cauzelor aflate pe rolul său, asupra respectării actelor procedurale ori asupra atitudinii sau deciziilor

luate de judecători în cursul unui proces și nu se poate pronunța *sine qua non* asupra aspectelor corelative înfăptuirii actelor de justiție.

32. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în MO nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență a CNCD în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare la care a fost supus petentul, ce ar rezulta din aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea hotărârilor judecătorești și din aspecte corelative înfăptuirii actelor de justiție: *„Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.”*

33. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență invocată din oficiu a fost pusă în dezbateră petentului, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”Art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

34. În considerarea incidenței obiectului petiției, în câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat faptul că jurisdicția exercitată de CNCD este o jurisdicție administrativ-jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

35. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor OG nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (CNCD), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

36. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că *„C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”*.

37. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de OG nr. 137/2000 republicată, CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției,

aspecte de interpretare și aplicare a hotărârilor judecătorești care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

38. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale*”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

39. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001 (publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002), prin care Curtea Constituțională a reținut că: „*În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”*

40. Astfel, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către CNCD în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

41. Având în vedere considerentele de mai sus, Colegiul director Colegiul director constată că petiția, așa cum a fost formulată, nu prezintă o situație sub aspectul prevederilor OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată ca o problemă de analiză a aspectele corelative înfăptuirii actelor de justiție și urmează a admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, respectiv: nemulțumirile petentului legate de modul în care în care angajatorul și-a îndeplinit atribuțiile pentru plata sumei convenite petentului conform hotărârii judecătorești.

42. În consecință, Colegiul director admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu conform art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Of. nr. 348/06.05.2008.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.2 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în conformitate cu art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 09.09.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – membru, ADRIAN NICOLAE DIACONU – membru, HORIA GRAMA– membru, MARIA MOȚA– membru, MARIA LAZĂR – membru, HALLER ISTVAN - membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din data de 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Motivat/redactat: AND/FL

Data: 28.12.2020

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.